

แนะนำหนังสือ : พุทธวจน

หนังสือ “พุทธวจน” ณ ขณะนี้มีทั้งหมด ๑๔ เล่ม เป็นหนังสือธรรมะที่พุทธศาสนิกชนควรได้ ค้นคว้าหาอ่าน นับเป็นหนังสือ “เปิดธรรมที่ถูก ปิด”

หนังสือ “พุทธวจน” เป็นคำสอนของ พระผู้มีพระภาคเจ้า ณ กาลก่อนนี้นับว่าเป็นสิ่งที่หายาก หรือเป็นสิ่งที่ไกลเกินตัวไป ทำให้พุทธศาสนิกชนน้อยคนนักที่จะมาศึกษา คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

หนังสือ “พุทธวจน” ทั้ง ๑๔ เล่มนี้เป็น คำสอนของพระพุทธเจ้าที่ได้ตรัสสอน ธรรมะทั้งหมด นับเป็นคำสอนอันบริสุทธิ์ และเป็นสิ่งที่เรียกว่า “อกาลิโก” คือ ใช้ได้กับบุคคลทุกคนทุกสมัย

ขอเชิญชวนพุทธศาสนิกชนทุกท่านได้มีโอกาสได้อ่านธรรมที่ถูกปิดหรือฟังการบรรยาย ธรรมจากพระอาจารย์คึกฤทธิ์ โสตฺถิผโล

ขออนุโมทนาบุญกับทุกท่านที่ได้อ่านหนังสือ “พุทธวจน” เล่มใดก็ตาม โดยท่านใดสนใจ สามารถดาวน์โหลดหนังสือได้ที่ :

➔**เว็บไซต์ : <http://watnapp.com/book>

➔**ที่อยู่ : วัดนาป่าพง หมู่ 7 คลอง 10 ถ.สายลำลูกกา-พหลโยธิน ต.บึงทองหลาง อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 12150

หนังสือ “พุทธวจน ฉบับที่ ๔ มรรควิธีที่ง่าย”

ปฏิเสธไม่ได้ว่า ในยุคแห่งเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารที่ผู้คนแข่งกันรู้ให้ได้เร็วที่สุดไว้ก่อนนั้น ได้นำพาสังคมไปสู่วิถีชีวิตที่เสพติดในความง่ายเร็วลัด ของขั้นตอนการเรียนรู้ โดยละทิ้งความถูกต้องตรงจริงในการรู้นั้นไว้เป็นอันดับรองในแวดวงของชาวพุทธยุคใหม่ แม้ในส่วนที่มีปัญญาพอเห็นโทษภัยในทุกข์ มีจิตโน้มไปในการภาวนาแล้ว ก็ยังไม่พินิจที่จะมีการพูดถึงเกี่ยวกับ มรรควิธีที่ง่าย ลัดสั้น

ปัญหาที่มีอยู่... คือ การหมายรู้ในคำว่า “ง่าย” โดยในแง่ที่คนส่วนใหญ่เข้าใจนั้น มีความหมายไม่ตรงกับรายละเอียดในมรรควิธีที่ง่าย ซึ่งบัญญัติโดยพระตถาคต เมื่อนิยามตั้งต้นไม่ตรงกันเสียแล้ว จะต้องกล่าวไปใยในรายละเอียดอื่น ๆ ที่ตามมาเมื่อพูดถึงคำว่า “ง่าย” โดยทั่วไปมักจะถูกเข้าใจในลักษณะว่า เป็นอะไรสักอย่างที่ได้มาโดยไม่มีขั้นตอนยากได้มาโดยไม่ต้องลงแรง โดยไม่ต้องใช้ความพยายามมาก ใช้การขวนขวายน้อย ใช้ข้อมูลน้อย ใช้การใคร่ครวญน้อย ใช้การกระทำน้อย... กระทั่งไม่ต้องทำอะไรเลย

ในขณะที่ ปฏิปทา (วิธีการกระทำเพื่อให้ได้มา) ที่นำไปสู่การบรรลุผล ซึ่งพระพุทธรองค์ได้ทรงอธิบายไว้ นั้นประกอบด้วยหลักการที่วางต่อกันอยู่ ๒ ส่วน คือ

๑. ส่วนของมรรควิธีที่เลือกมาใช้ซึ่งเป็นตัวกำหนด ระดับความสบายในการปฏิบัติ
๒. ส่วนของเหตุในความเร็วช้าในการบรรลุซึ่งแปรผันตามระดับความอ่อนแก่ของอินทรีย์ห้า

ในส่วนแรก คือ มรรควิธีที่เลือกมาใช้ นั้น ทรงแบ่งออกไว้เป็นสองแบบคือ ทุกขาปฏิบัติ และสุขาปฏิบัติ ทุกขาปฏิบัติ คือมรรควิธีที่ไม่ได้สุขวิหารในขั้นตอนปฏิบัติเพราะเน้นการใช้ทุกข์เป็นเครื่องมือในการรู้แจ้งซึ่งอริยสัจ ส่วน สุขาปฏิบัติ คือการอาศัยสุขเป็นเครื่องมือในการรู้ผู้ปฏิบัติจึงได้สุขวิหารไปด้วยในระหว่างปฏิบัติเพื่อสิ้นทุกข์

ในส่วนของเหตุที่บรรลุเร็วหรือช้า นั้นคืออินทรีย์ห้า (ศรัทธา วิริยะ สติ สมภาณี ปัญญา)

ผู้มีศรัทธาในตถาคตมาก (อินทรีย์ คือ ศรัทธา) ก็ย่อมจะเชื่อในพุทธบัญญัติญาณ ย่อมจะศึกษา ทรงจำ สั่งสม สุตตะเฉพาะที่เป็นพุทธวจน ไว้มาก จึงรู้แง่มุมของจิตและวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องไว้มาก

บุคคลผู้มีปัญญาเห็นได้เร็ว (อินทรีย์ คือ ปัญญา) เลือกหนทางที่สะดวก ก็ย่อมจะไปถึงจุดหมายได้เร็วกว่า แม้รู้หนทางที่ถูกแล้ว แต่เพียงน้อย (อินทรีย์ คือ วิริยะ) มิได้ปฏิบัติธรรมให้สมควรแก่ธรรม ฝึกสติบ่อย ทั้งสมาธิเห็นห่างจากฌาน ก็ย่อมถึงที่หมายได้ช้า... ดังนี้ เป็นต้น

อีกทั้ง แง่มุมที่ควรให้ความสำคัญว่าเป็นมรรควิธีที่ง่ายคือ สิ่งที่พระตถาคตทรงแสดงสอนบ่อยๆ, บอกตรงๆว่าเป็นวิธีที่สะดวกต่อการเข้ามรรคผล, ทรงใช้บอกสอนกับคนชราคนเจ็บป่วย ใกล้ตาย มีกำลังน้อย มีเวลาในชีวิตเหลือน้อย หรือมรรควิธีที่ตรัสบอกถึงอันสงฆ์ไว้มากกว่ามรรควิธีอื่นๆ

ดังนั้น มรรควิธีที่ง่าย จึงไม่ใช่ว่าง่าย ในแบบที่เข้าใจกันว่าใช้ความพยายามน้อย ใช้การกระทำน้อย ขวนขวายน้อย แต่่ง่าย ตามเหตุปัจจัยอันสมควรแก่กรณีนั้น ๆ

ที่มา **เว็บไซต์ : <http://watnapp.com/book>

**ที่อยู่ : วัดนาป่าพง หมู่ 7 คลอง 10 ถนนสายลำลูกกา-พหลโยธิน

ตำบลบึงทองหลาง อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี 12150